

Wanneer men de ouderen hoort vertellen over de 'GOEDE OUDE TIJD', valt het vaak op dat die tijd niet steeds voor iedereen zó goed was als men het ons wil voor- spiegelen

De belevenissen van mijn schoonmoeder mogen dan ook een ander beeld brengen van die tijd

Als kind liep mijn schoonmoeder school in de Sint-Sebastiaanstraat in de ARMEN- SCHOOL (gelegen op de plaats waar thans het Religieus Museum gevestigd is). De meer begoede families stuurden hun kind(eren) naar de betaalde school, gekend als de FRANSE SCHOOL. Deze school lag eveneens in de Sint-Sebastiaanstraat.

Het schoollopen in de Armenschool bezorgde menig kind een minderwaardigheidskom- pleks en weinigen durfden bekennen dat zij dáár school liepen.

Zó ook de oudere zuster van mijn schoonmoeder die tegenover haar vriendinnen die niet naar dezelfde school gingen, beweerde dat zij naar de Franse school ging !

Op zekeren dag vernam zij dat haar vriendinnen besloten hadden haar te volgen om te zien of zij de waarheid sprak

Op die bewuste namiddag trok zij haar mooiste hoedje aan en wandelde vastberaden VOORBIJ de Armenschool en stapte zelfzeker de Franse school binnen ... om zich achter een deur te verbergen tot haar vriendinnen voorbij waren. Sedertdien keken haar vriendinnen meer dan ooit naar haar op. Gelukkig kwamen zij nooit achter de waarheid !

In die tijd verlieten veel kinderen op twaalfjarige leeftijd de school om te gaan werken !

Zó ook mijn schoonmoeder die op korte tijd drie verschillende 'jobs' had.

Haar eerste ervaring deed ze op in "DE WULLE KOESSE", een textielfabriekje gele- gen in de François Musinstraat (waar thans een depot van de brouwerij Jupiler ge- vestigd is).

De juiste benaming van deze fabriek 'zou' THE WOOLHOUSE zijn geweest. In dat fa- briekje maakte men allerhande wollen dameskledij.

Het werk van mijn schoonmoeder bestond er in kluwen wol over grote wielen te span- nen die de wol dan op spoelen brachten.

Vandaar trok zij, rond de jaren 1930, naar de Adolf Buylstraat om te gaan werken bij de fotograaf DEBROCK. Deze fotograaf was er nog na de Tweede Wereldoorlog.

Zij werkte in de donkere kamer om films te 'developperen' zoals dat toen heette. Nu spreekt men van 'ontwikkelen' ...

Gelet dit werk zeer slecht was voor haar ogen, werd opnieuw uitgekeken naar een ander werk ...

Aldus belandde zij als "ouvreuse" in de Cinéma PALACE, bij Mevrouw KERKVOORDE, waar zij het langst en het liefst werkzaam is geweest tot dat zij huwde ...

Zij die menen dat de jeugd thans bij het beëindigen van hun studies, in feite nog 'kinderen' zijn, kunnen dan maar best beseffen hoe hard het leven van sommige kinderen was in die 'Goeie Ouwe tijd' !

A. VAN CAILLIE

Het Heemkundig Museum

Is open iedere zaterdagochtend van 10 tot 12 u. Leden hebben gratis toegang op vertoon van hun lidkaart